

Tak na př. při ceně předmětu smlouvy tržové 400.000 Kč činiti bude odměna notářova 2025 Kč, kdežto při ceně 15 mil. Kč pouze o necelých 1000 Kč více, totiž 3000 Kč.

Při inventuře pozůstalosti se jménem 150.000 Kč — 250 Kč a při jmění 15 milionů Kč — rovněž 250 Kč!

Tarif uveden byl v život přes důvodné námitky našeho stavu, jenž protestoval v zásadních otázkách přímo existence stavu se týkajících, ale marně.

Důsledkem této úpravy bude restríkcce personálu jak právníckého, tak neprávníckého, čímž celá řada rodin bude zbavena výživy.

V poplatcích notářských musí přece býti obsažena aspoň částečná kvota na starobní, invalidní, nemocenské a rodinné pojištění notáře a příslušníků jeho rodiny.

Veškerí příslušníci notářství, ač vidí budoucnost šerou a temnou, stojí před nařízením vlády v uctivém pozoru: jsou přesvědčeni, že široké obecnostvo, které v pravdě nese útraty právní pomoci, a to vůči velikému majetku nepoměrně, samo dá vhodné podněty k tomu, aby nalezen byl nutný korektiv.

Tarif notářský vydán byl dne 22. května t. r. vládním nařízením ze dne 11. května 1923 číslo 102. Všichni kolegové budou zajisté velice a to nepříjemně překvapeni tímto tarifem a proto pokládáme za svou povinnost vylíčit celou genesi tohoto vládního nařízení a úsilí, které projevil náš Spolek, aby jemu zabránil. Jak bude všeobecně známo, vyzvalo ministerstvo spravedlnosti přípisem ze dne 14. ledna 1921 čís. 752 notářskou komoru pražskou, aby působila u svých příslušníků na zvýšení platu personálu, i vyslovalo ochotu »k umožnění úpravy platů těch podniknutí všechny potřebné kroky, jež budou navrženy«, poukazujíc na to, že ohledně stavu advokátního předložilo již osnovu zákona o vyšších sazbách advokátních. — Komora vyzvala na to všechny příslušníky, aby ihned zvýšily platy personálu a předložila ministerstvu nový návrh nikoliv na zvýšení sazby notářské, nýbrž na specialisování toho, co při jednotlivých položkách soudy mají přisuzovati. Ano dokonce navrhovala snížení notářského tarifu zavedením poušálních sazeb při projednání pozůstalostí do 5000 Kč. — Tento návrh po delším jednání s referentem ministerským byl ministerstvem v zásadě přijat a vypracována osnova ve smyslu tom, jež předložena opět komoře, která s osnovou tou projevila souhlas. Po té dáno bylo ne jednou, ale několikrátě ujištění našim delegátům, že tato osnova bude předložena nejbližší příští ministerské radě, jak o tom referováno téměř v každém čísle našeho časopisu v r. 1921 a 1922. — Teprve v prosinci 1922 bylo komoře z ministerstva telefonováno, že bude nutno notářskou sazbu snížit. Ačkoliv nebyla právě zmíněná osnova uzákoněna a sazba naše zvýšena, tak jako se to stalo nařízením ze dne 30. března 1921 č. 142 ohledně sazby advokátní, přece uposlechla komora této výzvy telefonické a předložila nový návrh na snížení sazby, propracovaný ve schůzi delegátů všech komor. Návrh ten vykazoval snížení 20—40%. — O tomto návrhu byla komora slyšena a při slyšení tom nebylo činěno žádných výtek ze strany ministerstva, takže jsme za to pevně měli, že návrh náš bude přijat. Překvapilo nás proto, že 12. dubna t. r. doručen byl komoře vládní návrh na novou úpravu tarifu, zcela odlišný, zavádějící maximální hranici při listinách, valných hromadách a projednáních a to tak nízkou, že byla tím vážně ohrožena existence našeho stavu. — Současně sděleno komoře, že tento návrh předkládá se ministerské radě, která konatí se měla budoucí den. — Poněvadž stanovení maximální hranice dotýkalo se i stavu advokátního, oznámila to komora naše komoře advokátní, načež obě komory intervenovaly u pana ministra spravedlnosti poukazující k tomu, že nebyly o tomto návrhu komory slyšeny, i vymohly si šestidenní lhůtu za účelem podání posudku. — Posudek ten podán po úradě pražských i venkovských, na rychlo do Prahy povolanych notářů a v něm ohradila se komora proti stanovení maximální hranice vůbec, poněvadž zavádění maximální hranice neznámá akci zlevňovací, nýbrž jest jen na prospěch tříd velice zámožných i jest proto nesociální, požadovati od stran méně zámožných téhož poplatku jako od velkých kapitalistů. Dále poukazováno k tomu, že tarifování valných hromad jest novofa, která až dosud nikdy nebyla v žádném tarifu a že jest na odpor kolektivní smlouvě, kterou uzavřela komora se Svazem českých bank, jež do čítání platů notářských si nestěžovaly. — Také advokátní komora ujala se vřele našeho požadavku, načež budiž jí vzdán srdečný dík. — Veškeré naše další společné úsilí stropotalo na

neústupnosti ministerstva, jež k intenzivnímu našemu naléhání sice sazby o něco zvýšilo, ale maximální hranici a tarifování valných hromad v sazbě ponechalo. — Nezbývá, nežli podrobiti se, tak jako podrobili se museli advokáti, ijmž také jejich tarif vzdor všemu ohražování byl valně snížen. — Výkonný výbor svolal na to ihned schůzi Ústředního výboru, jemuž podal obsírnou zprávu o všech podniknutých krocích, načež Ústřední výbor usnesl se na projevu, který na jiném místě uvádíme.

Rízení pozůstalosti. Jak již přinesly denní listy zprávu, přijat byl sněmovnou i senátem vládní návrh zákona o změně projednacího řízení, o němž přinesly jsme článek Dra Čulíka v čísle předešlém. — Tento vládní návrh nebyl vůbec žádné komoře ani Spolku dříve sdělen, ačkoliv se dotýká stavu našeho co nejvíce, nýbrž bez našeho vědomí byl předložen ministerské radě a nám jako vládní návrh sněmovny. Jen náhodou jsme se o tom dozvěděli a výkonný výbor proto ihned učinil všechny možné kroky, aby zabránil přijetí článku XIV., jenž znamenal podkopání veškeré agendy notářské. Výkonný výbor sepsal několik pamětních spisů na veškeré kluby poslanceké i senátorské, zvláštní zprávy referentům klubovým, posudek ministerstvu spravedlnosti, ohražení ústavně-právnímu výboru, zvláštní resoluci české fakultě právnické, kterou žádal, aby nepřipustila uzákonění ustanovení, které jest úplně cizí našemu občanskému zákonu, intervenoval u všech vlivných osob, ministrů i poslanců a jen tomuto námáhavému a obětavému úsilí výkonného výboru jest co děkovati, že ústavně-právní výbor zamítnul a škrtnl článek XIV. o movitých pozůstalostech.

Ústřední výbor konal dne 9. t. m. schůzi, kteréž předsedal náš předseda Dr. Batěk, jenž ihned po zahájení učinil obsírná sdělení o důležitých událostech posledních dnů, zejména o sazbě notářské a zrušení čl. IX. Po té přednesl jednatel Dr. Čulík obsírnou jednatelskou zprávu za minulý rok a vylíčil rozdíl, jaký se jeví nyní v nazírání na stav náš oproti rokům předešlým.

V debatě na to zahájené projeveno nepokrytě nad tím rozhořčení všemi členy načež zpráva jednatelská byla jednomyslně schválena.

Podobně schválena i zpráva pokladní, přednesená pokladníkem panem notářem Schäfrem, jež vykazovala dosti příznivý stav finanční a proto usneseno, věnovati vdově po jednom notáři moravském, dřívějším členu Ústředního výboru, jenž zanechal rodinu svou (4 nezř. děti) v největší bídě, podporu 2000 K. (Nejllepší ilustrace k tomu, jak znamenitě se notářům vede!)

Při volbě náměstka předsedy na místě † Dra Gustava Kreimla zvolen jednohlasně notář Václav Svoboda, a za člena Ústředního výboru kooptován pan Dr. Josef Mohr, notář v Jihlavě.

Pražský sbor notářský konal valnou schůzi dne 10. t. m. za účasti 42 notářů za předsednictví komorního presidenta Dra Batka, jenž vylíčil povšechnou situaci stavu našeho, načež členové komory Dr. Čulík a Dr. Král podali zevrubně vylíčení všech událostí posledních dnů a podali zprávu o všech podniknutých krocích a použitých prostředcích. Po té přednesl pan prezident projev k ministerské radě, který byl jednohlasně přijat.

Zpráva pokladní přednesená panem Drem Králem, byla rovněž jednomyslně schválena, a příspěvek komorní na běžný rok stanoven v dosavadní výši 600 K. K návrhu pokladníka věnována jedné vdově po notáři z Čech, jež nachází se v bídě, podpora 2000 K.

Za náhradníky komorní zvoleni jednomyslně kolega Václav Čepický z Přeštic a Jan Krajíček z Berouna.

Státní soud. Pan prezident republiky jmenoval přísedícími státního soudu z kruhů notářských kolegy Čepického z Přeštic a Dra Zmeka z Prahy.

Výklad tarifu. K četným dotazům kolegů, kteří upozorňují na domnělý rozpor tarifu, dle něhož notář do 2000 K musí prováděti úkony pozůstalostního řízení zdarma, kdežto při jednotlivých položkách stanovena jest odměna od 200 K, sdělujeme, že odměny od 200 do 2000 K týkají se pouze notářských úkonů na Slovensku, kde nový notářský tarif začne působiti teprve od 1. července 1924 a kde článek IX. zákona z r. 1921 nebyl uzákoněn.

Advokátní komora podala, jak oznamuje »Česká advokacie« dne 16. dubna 1923 na ministerstvo spravedlnosti

zvláštní podání, v němž rovněž stěžuje si do toho, že tarif advokátní byl vydán, aniž by o návrhu ministerském advokátní komora byla slyšena.

Také nevzalo ministerstvo prázdného zřetele na požadavky advokátů, zejména ne na zrušení maximální hranice.

V tom ohledu má stav advokátní a notářský stejný osud i myslíme, že bude v zájmu obou stavů, jestliže v záležitostech, které se obou stavů dotýkají, co nejužší se semkne. Vždyť také přijetí článku XIV. vládní předlohy o změně pozůstalostního řízení byla by advokacie zrovna tak utrpěla jako notářstvo.

Jest prapodivno, že právě stav úředníků, pak advokátní a notářský, tedy stavy nejinteligentnější, stíženy byli snížením svých platů, ač cena životních potřeb v tom poměru ještě neklesla a indexní ceny jejich pohybují se stále mezi 10, kdežto ostatní střední stavy, zejména živnostníci, cen svých valně nesnížili. Jest to věru příznačno pro naše poměry uváží-li se, že na př. advokát neb notář za smlouvu při ceně 2 milionů smí čítati pouze 3000 K kdežto pouhý prostředkovatel bez zvláštního vzdělání dostává 2% od každé strany, t. j. 80.000 K.

Takovýto postup proti inteligenci bude mít v zápětí, že inteligence se zproletarisuje, což nebude štěstím pro náš stát.

Na jedné straně zřizujeme střední školy a vysoká učiliště a na druhé odpíráme inteligenci, která věnovala valnou část svého života studiu, nejen přiměřené odměny, nýbrž nejnětější míru životní.

Superlegalisace. Podle výnosu ministerstva financí ze dne 17. V. 1923 č. j. 109839/6005 podléhají podání notářů o superlegalisaci jejich podpisů (presidií soudů a ministerstev (při legalisacích podpisů stran na listinách určených pro cizinu kolkou po 2—Kč za každý arch podle saz. pol. 49/43 písm. a) 2. a uh. saz. pol. 13/III.

Snížení sazby daně výdělkové. Dle § 34. zák. o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896 č. 220 ř. z., upraveného novelou ze dne 23. ledna 1914 č. 13 ř. z., může komise pro daň výdělkovou v takovém případě, kde výnos podniků nebo zaměstnání zakládá se převážně na výdělku pracovním bez značného spolupůsobení kapitálu, snížit berní sazbu až o tři stupně, nežli jaká přiměřena by byla dle jeho výnosnosti prostřední.

Vzhledem k tomu, že notáři nuceni jsou dle čl. 9. zák. ze dne 1. dubna 1921 velký počet úkonů pozůstalostních prováděti bezplatně a tím již značná naturální daň jest jim uložena, doporučuje se notářům dovolávat se tohoto snížení daně výdělkové, jež pak při značně vyšší samosprávných přírůžek k daní výdělkové znamená slušnou daňovou úlevu.

Poplatek dědičný. Jestliže zůstavitel v testamentu určil jedinou dědičku, ale podotknul, že ohledně určité části svého jmění má mítí universalní dědička právo užívání a že po její smrti (1917 nastalé) má se tato část jmění rozdělití určitými podíly mezi její děti příp. vnuky, zřídil zůstavitel tímto testamentárním ustanovením ohledně uvedené části jmění legát pro děti resp. vnuky universalní dědičky, který byl omezen právem užívání této dědičky do její smrti, nikoliv však fideikomisární substitucí, takže předpoklad dvojího majetkového převodu není dán a nebylo tudíž předepsati z této části jmění poplatek dědičný po druhé. (Nález z 24. října 1922 č. 17373 v Daňové a bilanční revui, číslo 1—2, 1923.)

Horovy civilní, soudní řády. Pokládám za nutno zmíniti se aspoň stručně a tím také znova upozorniti u příležitosti vydání Horova studijního, civilního, soudního řádu nejenom na toto druhé, stručné vydání, ale také ještě na prvé, obšířlé vydání a zvláště na toto, poněvadž zdá se mi, že stále se hodnotí kuse nesmírná práce a vědomostí, které Hora vložil do tohoto díla.

Je třeba projíti jen letmo spoustou nových zákonů za republiky a uvědomiti si, že každý z nich aspoň v něčem dotkl se civilního, soudního řádu, změniv jej nebo doplniv a pak pochopíme, jaký dar dal všem právním praktikům přede všemi. Nejen znova překládal a to jazykem, na výsost lahodným a přesným, čeho nebylo dopřáno Ottovu velikému dílu, poněvadž byl seřven a omezen ve své volnosti železnou nutností podřídití se bez ucl. ylky jen a jen originálu při překladě. Nejen tedy zvůně překládal, ale také bohatě komentoval vzpomenuv u každého paragrafu všech změn, vytvořených novými zákony, ale také důležitých rozhodnutí nejvyššího soudu, na mnoze z poslední doby za republiky již vydaných a pracně vyhledávaných v rozličných časopisech. Mimo to upo-

zorňuje všude pečlivě na theoretické principy. Proto tvoří jeho dílo harmonický celek, v němž je v úměrnosti obsah s formou, čili vědec a umělec doplňuje se v dokonalou jednotu, jak je tomu při každém, zdařilém díle, ať ve vědě, ať v umění.

Netřeba podotýkati, co znamená civilní soudní řád v praxi, snůška nejdůležitějších principů, na kterých úplně závisí uskutěnění a uplatnění materiálního práva a to civilní, soudní řád, ve který vnesl Hora práci nad síly jednotlivce opět bezpečnost a jistotu a to naprostou.

Na konec pak ještě toto: Horovo dílo je první, jež svou smělou koncepcí odvážilo se shrnouti v dokonalý celek tolik rozlehlou látku, ovládajíc ji souverainně a tím poskytlo dokonalý vzor a to první všem. Platí o něm plným právem: non enim multa, sed etiam multum.

JUDr. Florián Drápal.

Vypsání ceny. Spolek advokátů československých v Praze vypisuje cenu na vědeckou práci o Dějinách advokacie v zemích českých a na Slovensku.

Práce o cenu se ucházející v jazyku českém (slovenském) necht vylíčí vznik a vývoj právního zastupování, veřejné a sociální postavení právních zástupců (advokátů) v historickém vývoji až do dob nejnovějších.

Ceny uděleny budou tři a to I. cena 5000 Kč, druhá cena 3000 Kč a třetí cena 2000 Kč.

Práce buďtež zadány do 31. května 1924 anonymně s udáním jména a adresy autorovy v zapečetěné obálce u předsedy Spolku advokátů československých v Praze II. čp. 83.

Ceny udělí tříčlenná porota skládající se ze dvou advokátů a jednoho univerzitního profesora právních dějin, ustanovených Spolkem advokátů československých v Praze.

Spolek advokátů československých má přední právo otisknouti nebo vydati práce cenou počténé za obvyklý honorář za práce vědecké.

Přeložení.

Ministr spravedlnosti přeložil notáře Hugona Kleckra z Jirkova do Mostu a Dra Karla Hegenbarta z Vyššího Brodu do Litoměřic.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství Eugena Nováka v Plzni notářem v Praze s tím, že bude povinnen mítí své úřední sídlo v Praze III. nebo IV., dále kandidáta notářství Dra Leopolda Schwabla v Mikulově notářem ve Vidnavě a Dra Igora Beniače, advokáta v Bratislavě veřejným notářem v Michalovicích.

Kandidáta notářství

s praxí přijme notář v Bechyni. Nabídky s udáním požadavků přímo.

Konciumenta

přijme, po případě začátečníka, notářství ve Skutči. Nabídky s udáním nároků tamtéž.

Konciumenta

dle možnosti dobře zapracovaného, s blízkou substitucí, přijme Dr. Cyrill Zvěřina, notář v Přerově. Podmínky dle dojednání.

Notářské místo ve Vyšším Brodě.

Ku obsazení místa notáře ve Vyšším Brodě, potahmo jiného, v obvodu téže notářské komory přeložením uprázdněného vypisuje se soutěž.

Záostí řádně doloženy dle § 6. not. ř. buďtež podány nřepsané komoře do 28. července 1923.

Notářská komora v Č. Budějovicích,
dne 11. června 1923.